

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **J. V.**, zast. Mgr. Josefem Bartuskem, advokátem, se sídlem 28. října 108, Ostrava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 1. 2012, č. j. 19 Ad 59/2011 - 59,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Josefu Bartuskovi **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalované ze dne 19. 4. 2011, č. j. X, byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2011, č. j. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasnou správní žalobu, pro řízení o níž mu byl krajským soudem ustanoven zástupcem advokát Mgr. Josef Bartusek. Posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí byl vypracován dne 21. 12. 2011. Dne 24. 1. 2012 sdělil zástupce žalobce při jednání před Krajským soudem v Ostravě

do protokolu, že žalobce bere žalobu zpět. Krajský soud v Ostravě proto podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) usnesením ze dne 24. 1. 2012, č. j. 19 Ad 59/2011 - 59, řízení o žalobě zastavil.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, v níž uplatnil důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V kasační stížnosti se stěžovatel obsáhle vyjádřil k posudku posudkové komise a uvedl, že je v šoku z toho, že souhlasil se zpětvzetím žaloby, neboť tím nepřímo vyslovil souhlas se závěrem, že je duševně nemocný. Stěžovatel uvedl, že do sporu šel jako člověk s nefunkční rukou a skončil jako člověk s nefunkční rukou a vážnou poruchou osobnosti. Stěžovatel dále uvedl, že svému právnímu zástupci sdělil, že sice peníze nemá, ale že byl osvobozen od soudních poplatků a tak nehrozily žádné výdaje v případě neúspěchu ve sporu. Proto není stěžovateli jasné, z jakého důvodu došlo ke zpětvzetí žaloby. Podle stěžovatele musí být zákonem ošetřeno, že účastník řízení nesmí být konáním soudu nijak poškozen. Řízení však stěžovatele poškodilo, neboť je doživotně nezaměstnatelný. Stěžovatel uvedl, že zpětvzetí akceptoval z toho důvodu, že si myslel, že jeho právní zástupce chce učinit něco jiného a stěžovatel doufal, že jeho právní zástupce ví, co činí. Ze všech uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 1. 2012, č. j. 19 Ad 59/2011 - 59, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež byly stěžovatelem v kasační stížnosti uplatněny. Neshledal přitom vady, k nimž by podle § 109 odst. 3 s. ř. s. musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy tvrdí, že rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě o zastavení řízení o žalobě bylo nezákonné. Nejvyšší správní soud opětovně připomíná, že v souzené věci skončilo řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 4. 2011, č. j. X, nemeritorním rozhodnutím, neboť v důsledku zpětvzetí žaloby bylo řízení o ní zastaveno podle § 47 písm. a) s. ř. s. Krajský soud v Ostravě se tedy napadeným rozhodnutím žalované vůbec nezabýval, neboť stěžovatel využil svého procesního oprávnění disponovat s předmětem řízení a během soudního jednání vzal prostřednictvím svého zástupce žalobu zpět. Z tohoto důvodu se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat obsáhlými a v kasační stížnosti dominujícími námitkami žalobce, směřujícími proti závěrům posudkové komise, neboť těmito závěry se ve svém rozhodnutí nemohl zabývat ani krajský soud.

Ve vztahu k tvrzení stěžovatele, podle něhož mu nebyly známy důvody zpětvzetí žaloby, Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že vnitřní důvody pro zpětvzetí návrhu nejsou právně relevantní, pokud bylo zpětvzetí žaloby učiněno způsobem předpokládaným procesními předpisy. V souzené věci vzal zástupce žalobce s výslovným souhlasem žalobce, stvrzeným jeho vlastnoručním podpisem, žalobu zpět, a Krajský soud v Ostravě poté řízení o žalobě zastavil podle § 47 písm. a) s. ř. s. Tato skutečnost nepochybně vyplývá z protokolu o jednání před krajským soudem ze dne 24. 1. 2012, který je ve spise krajského soudu založen na čl. 53 a 54. Nejvyšší správní soud v této souvislosti připomíná svůj

rozsudek ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 Azs 82/2007 - 43, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož *„skutečnost, že si stěžovatelka zpětvzetí žaloby rozmyslela a chtěla by, aby se soud její žalobou zabýval, nezpochybňuje projev vůle ve zpětvzetí vyjádřené, ani správnost rozhodnutí krajského soudu, který řízení o žalobě zastavil"*. Jinými slovy, to, že stěžovatel nyní v kasační stížnosti zřejmě lituje skutečnosti, že v žalobním řízení byla jeho žaloba vzata zpět, nemůže nic změnit na tom, že v dané procesní situaci postupoval krajský soud plně v souladu se zákonem, pokud poté, co při jednání vzal zástupce žalobce s výslovným souhlasem žalobce žalobu zpět, řízení o žalobě zastavil.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované v dané věci náhradu nákladů řízení nelze přiznat. Žalobci byl pro toto řízení před krajským soudem ustanoven zástupcem advokát a toto zastoupení trvá i v řízení o kasační stížnosti; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto přiznal ustanovenému zástupci stěžovatele odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů v celkové výši 800 Kč, která se skládá z částky 500 Kč za jeden úkon právní služby [podání kasační stížnost ze dne 14. 2. 2012 podle § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů] a z částky 300 Kč za s tím související režijní paušál (§ 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Jiný úkon v řízení o kasační stížnosti advokát neučinil a stěžovatele již zastupoval v řízení před krajským soudem, takže byl s danou věcí náležitě obeznámen a nemůže mu proto být přiznána také odměna za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. Odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů bude ustanovenému zástupci stěžovatele vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu